

Bilag.

Toldraadets Bemærkninger.

I.

Af Formanden og d'Hrr. Bentzon, Borgbjerg, Broberg, Hagemann, J. A. Hansen, Heilesen, N. P. Jensen, Madsen-Mygdal, Moestrup, Jørgen Nielsen, Jørgen Pedersen, Slebsager, Slengerik, Sølling og Wedell-Neergaard.

Under Rigsdagsforhandlingerne om Toldloven af 5. Maj 1908 bragtes ogsaa Spørgsmaalet om en Tolddomstol paa Bane; en saadan indførtes ikke, men ved Lovens § 39 oprettedes et Toldraad til Drøftelse af Lovgivnings- og Administrationsspørgsmaal vedrørende Toldvæsenet. Efterat Loven var traadt i Kraft, fremkom der imidlertid fra de handlendes og industridrivendes Kredse Ønske om Oprettelse af en Tolddomstol, og dette Ønske formedes i Beslutninger, der vedtoges paa forskellige Møder af næringsdrivende og tilstilledes Administrationen. Det er klart, at naar Toldraadet allerede var oprettet, maatte Spørgsmaalet om Betimeligheden af en Tolddomstol i første Række forelægges Raadet, hvad Administrationen ogsaa tilsagde de andragende, og det blev i Henhold hertil Toldraadets første Opgave at sysselsætte sig med denne Sag, efter at det havde konstitueret sig i April Maaned d. A. Hvad Andragerne ønskede, var en faglig, hurtigt virkende Domstol, der skulde afsige endelige Kendelser i Toldsager, navnlig Tarifieringstvistigheder. I Toldraadets første Møder syntes der kun hos et Mindretal af Forsamlingen at være Sympati for Oprettelsen af en Tolddomstol, men man enedes i hvert Fald om at overgive Sagen til et Udvalg, der skulde drøfte den nøjere og derefter forelægge Resultatet af sine Overvejelser for Raadet. Til det nedsatte Udvalg overgaves endvidere en stor Mængde Andragender, der vare fremkomne nærmest som Klager over Generaltolddirektoratets Resolutioner, og naar et og samme Udvalg, der kom til at tælle 9 af Raadets 24 Medlemmer, saa vidt muligt repræsenterende de forskellige tilstedeværende Anskuelser, fik begge Opgaver overdragne, var det, fordi Raadet mente, at Andragendernes Indhold og Generaltolddirektoratets Svar ogsaa vilde kunne vejlede til en Bedømmelse af, hvorvidt der tiltrængtes en Ændring i de bestaaende Forhold.

Hvis nu Spørgsmaalet om Oprettelse af en ny Institution skulde afgøres efter, hvilket Resultat man kom til med Hensyn til Andragerne, vilde ingen Nyordning være nødvendig. Thi af de 26 indkomne Andragender, af højst forskellig Art og Rækkevidde, har det nedsatte Udvalg, efter Prøvelse af hvert enkelt, intet kunnet finde, hvor Generaltolddirektoratets Afgørelse ikke har været lovmæssig, omhyggelig og velovervejet, og selv i et Par af Sagerne, hvor der har været rejst Spørgsmaal om, hvorvidt man indenfor Loven praktikabelt kunde være naaet til en anden Afgørelse end den skete, har man ikke kunnet underkende den trufne Afgørelse. Paa den anden Side viste jo dog selve Antallet af Henvendelser til Toldraadet, at en Del Borgere have været utilfredse med Generaltolddirektoratets Afgørelser, og selv om altsaa dette ikke skønnedes vel motiveret, turde det ikke modsiges; at det for alle Parter kunde være af Interesse, om der fandtes en Institution udenfor Administrationen, hvor Borgerne vidste, at deres Kæremaal kunde prøves endnu en Gang, og fra hvilken der kunde komme til at foreligge en Udtalelse om, hvorvidt Klagen maatte anses for berettiget eller ikke.